

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 189 (XXXIII) — Nr. 549

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 27 mai 2021

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 232 din 7 aprilie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 20 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor, cu referire la indemnizația lunară pentru creșterea copiilor prevăzută la art. 2 alin. (1) din acest act normativ	2-5		
★			
Opinie separată	6		
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI			
336. — Decizie privind eliberarea domnului Alexandru Bala din funcția de vicepreședinte, cu rang de subsecretar de stat, al Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților	7		
337. — Decizie privind exercitarea, cu caracter temporar, de către doamna Nicoleta-Alina Rusu a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Instituției Prefectului — Județul Iași	7		
338. — Decizie privind încetarea exercitării, cu caracter temporar, de către doamna Magdalena Niculescu a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general adjunct al Ministerului Transporturilor și Infrastructurii.....	8		
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
661. — Ordin al președintelui Agenției Naționale pentru Achiziții Publice pentru abrogarea Ordinului			
		președintelui Agenției Naționale pentru Achiziții Publice nr. 707/2018 privind stabilirea unui mecanism de creștere a competitivității companiilor deținute majoritar sau integral de stat prin intermediul procedurilor de achiziție publică/sectorială	8
		3.657. — Ordin al ministrului educației privind acordarea acreditării pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Primară „Bel Sorriso” din orașul Voluntari	9-10
		3.678. — Ordin al ministrului educației privind acordarea acreditării pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Noel” din municipiul București	10-11
ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE PENTRU ADMINISTRARE ȘI REGLEMENTARE ÎN COMUNICAȚII			
		199. — Decizie pentru completarea Deciziei președintelui Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații nr. 551/2012 privind stabilirea tarifului de utilizare a spectrului	12
ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI			
		32. — Ordin privind aprobarea venitului reglementat, a venitului reglementat corectat și a tarifelor de transport pentru activitatea de transport al gazelor naturale prin Sistemul național de transport.....	13-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 232

din 7 aprilie 2021

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 20 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor, cu referire la indemnizația lunară pentru creșterea copiilor prevăzută la art. 2 alin. (1) din acest act normativ

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Bianca Drăghici	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 20 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor, excepție ridicată de Nela Mihaela Popa în Dosarul nr. 8.078/301/2017 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 769D/2019.

2. Dezbaterile au avut loc în data de 26 ianuarie 2021, cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Sorin-Ioan-Daniel Chirazi, și a părții Aurelian Mihai, și au fost consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când, pentru o mai bună studiere a problemelor ce formează obiectul cauzei, în temeiul dispozițiilor art. 57 și ale art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, cu modificările ulterioare, Curtea a amânat pronunțarea pentru data de 23 februarie 2021. La această dată, în temeiul dispozițiilor art. 57 și ale art. 58 alin. (1) teza întâi din Legea nr. 47/1992, Curtea a dispus amânarea pronunțării pentru data de 3 martie 2021, iar, ulterior, în temeiul dispozițiilor art. 57 și ale art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, Curtea a dispus amânarea succesivă a pronunțării pentru datele de 24 martie și 7 aprilie 2021, dată la care a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

3. Prin Încheierea din 13 februarie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 8.078/301/2017, **Tribunalul București — Secția a IV-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor.** Excepția a fost ridicată de Nela Mihaela Popa în calea de atac a apelului declarat împotriva Sentinței civile nr. 3.622 din 28 martie 2018, pronunțată de Judecătoria Sectorului 3 București, într-o cauză având ca obiect stabilirea domiciliului minorului, exercitarea autorității părintești și stabilirea pensiei de întreținere.

4. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autoarea acesteia susține, în esență, că prevederile art. 20 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010 sunt neconstituționale în raport cu normele constituționale invocate și cu dispozițiile art. 529 și următoarele din Codul civil și cu cele ale art. 1, art. 6 lit. a), art. 47 alin. (1) și (2) și art. 49

alin. (1) din Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, norme prin care legiuitorul a stabilit cadrul legal privind respectarea, promovarea și garantarea drepturilor copilului, astfel încât acesta să beneficieze de un nivel de trai care să-i asigure dezvoltarea fizică, mentală și socială, respectarea principiului interesului superior al copilului, a egalității de șanse și nediscriminării copilului și responsabilizarea părinților cu privire la exercitarea drepturilor și îndeplinirea obligațiilor părintești.

5. Se apreciază că prin dispozițiile art. 20 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010, respectiv prin imposibilitatea de executare silită a sumelor de bani încasate de celălalt părinte, sunt încălcate toate drepturile prevăzute și garantate în Constituția României, în Codul civil și în Legea nr. 272/2004.

6. În final, se afirmă că, prevalându-se de dispozițiile art. 20 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010, părintele obligat la plata unei pensii de întreținere lunară în favoarea minorului a găsit forma legală de a se sustrage de la îndatoririle de părinte cu privire la copilul minor cu afecțiuni medicale și de a-l discrimina în raport cu ceilalți copii ai săi.

7. **Tribunalul București — Secția a IV-a civilă** nu și-a exprimat opinia asupra excepției de neconstituționalitate, rezumându-se la analiza condițiilor de admisibilitate a acesteia.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, art. 20 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 830 din 10 decembrie 2010, aprobată cu modificări prin Legea nr. 132/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 452 din 28 iunie 2011, cu modificările și completările ulterioare. Însă având în vedere notele scrise ale autoarei excepției depuse în motivarea criticilor de neconstituționalitate, Curtea reține că obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie doar prevederile art. 20 alin. (1) din Ordonanța de

urgentă a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor, cu referire la indemnizația lunară pentru creșterea copiilor prevăzută la art. 2 alin. (1) din acest act normativ, potrivit căreia:

— Art. 20 alin. (1): „Drepturile prevăzute de prezenta ordonanță de urgență nu pot fi urmărite silit decât în vederea recuperării, conform legii, a sumelor încasate necuvenit cu acest titlu.”;

— Art. 2 alin. (1): „Persoanele care, în ultimii 2 ani anteriori datei nașterii copilului, au realizat timp de cel puțin 12 luni venituri din salarii și asimilate salariilor, venituri din activități independente, venituri din drepturi de proprietate intelectuală, venituri din activități agricole, silvicultură și piscicultură, supuse impozitului pe venit potrivit prevederilor Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, denumite în continuare venituri supuse impozitului, beneficiază de concediu pentru creșterea copilului în vârstă de până la 2 ani, respectiv 3 ani, în cazul copilului cu handicap, precum și de o indemnizație lunară.”

12. În opinia autoarei excepției, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 22 referitor la dreptul la viață și la integritate fizică și psihică, ale art. 48 alin. (1) și (3) privind familia și ale art. 49 privind protecția copiilor și a tinerilor.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că aceasta a fost ridicată într-o cauză în care reclamanta — autoare a excepției de neconstituționalitate — a investit instanța judecătorească cu o acțiune având mai multe capete de cerere printre care și plata cheltuielilor de creștere și educare a minorului. Prin sentința civilă pronunțată în cauză, instanța judecătorească a admis în parte cererea principală și a dispus obligarea pârâtului la plata unei pensii de întreținere lunară, în favoarea minorului, de 1/6 din venitul net obținut, de la data cererii de chemare în judecată până la majorat. La stabilirea cuantumului pensiei, instanța de fond a reținut că „posibilitatea pârâtului-reclamant de a presta pensie de întreținere a fost dovedită prin relațiile trimise la dosar de Agenția pentru Plăți și Inspecție Socială a Municipiului București, din care rezultă că acesta obține venituri permanente”. Împotriva soluției instanței de fond s-a declarat apel și, cu privire la cuantumul pensiei de întreținere, apelantul-pârât a susținut că instanța de fond, în mod nelegal, a stabilit ca pensia de întreținere să fie în cuantum de 1/6 din venitul lunar net obținut, întrucât mai are un copil minor în întreținere și se află în concediu pentru creșterea acestuia, beneficiind de indemnizația aferentă, așa încât la stabilirea pensiei de întreținere pentru primul copil nu poate fi avută în vedere această indemnizație. Tribunalul București a admis apelul formulat, a schimbat în parte sentința apelată și a obligat apelantul-pârât la plata unei pensii de întreținere lunară, în favoarea minorului, de 1/6 din venitul minim pe economie. Instanța de apel a reținut că, „în ceea ce privește pensia de întreținere pe care apelantul-pârât-reclamant o datorează minorului, va avea în vedere că apelantul mai are un copil minor în întreținere, astfel că, în raport cu dispozițiile art. 529 alin. (2) din Codul civil, pensia va fi de 1/6 din venitul net lunar. Dar din înscrisurile depuse la dosarul cauzei rezultă că apelantul-pârât-reclamant nu desfășoară o activitate remunerată, acesta fiind beneficiar al indemnizației pentru creșterea copilului [...]. Însă, potrivit art. 727 lit. f) din Codul de procedură civilă «Nu sunt supuse urmării silit bunurile declarate neurmăribile în cazurile și în condițiile prevăzute de lege», iar potrivit art. 20 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor «Drepturile prevăzute de prezenta ordonanță de urgență nu pot fi urmărite silit decât în vederea recuperării, conform legii, a sumelor încasate necuvenit cu acest titlu». În raport cu dispozițiile legale menționate rezultă că în mod eronat prima instanță a reținut că pensia de întreținere pe care apelantul-pârât-reclamant o datorează minorului trebuie

raportată la indemnizația pentru creșterea copilului. În lipsa oricăror dovezi din care să rezulte că apelantul-pârât-reclamant desfășoară o activitate remunerată, tribunalul va stabili pensia de întreținere în raport cu venitul minim pe economie.” În acest context, reclamanta a invocat excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 20 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010.

14. Pornind de la cele statuate de instanța de apel, Curtea reține că prevederile legale criticate instituie regula potrivit căreia drepturile prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010 nu pot fi urmărite silit decât în vederea recuperării, conform legii, a sumelor încasate necuvenit cu acest titlu. Analizând prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 111/2010, Curtea observă că principalele drepturi de natură financiară reglementate în cuprinsul acestui act normativ sunt indemnizația lunară pentru creșterea copilului în vârstă de până la 2 ani, respectiv 3 ani, în cazul copilului cu handicap, prevăzută de art. 2 alin. (1), stimulentele de inserție, prevăzute de art. 7 alin. (1), și indemnizația lunară pentru îngrijirea copilului cu dizabilități până la vârsta de 7 ani, prevăzută de art. 31 alin. (2). De asemenea, Curtea observă că art. 32 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010 prevede dreptul la un sprijin lunar ce se acordă în condițiile ordonanței de urgență menționate și dreptul la o alocație lunară de plasament, acordată în condițiile Legii nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului. Însă, dintre toate drepturile la care face trimitere textul legal criticat, autoarea excepției consideră că acesta este neconstituțional doar cu referire la indemnizația lunară pentru creșterea copiilor prevăzută de art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010.

15. Cu privire la natura indemnizației lunare pentru creșterea copilului, în jurisprudența sa constantă, de exemplu, prin Decizia nr. 788 din 27 septembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 786 din 22 noiembrie 2012, sau prin Decizia nr. 765 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 476 din 6 iulie 2011, Curtea a statuat că dreptul la indemnizația pentru creșterea copilului nu este un drept constituțional, nefiind nominalizat expres în Constituție, ci constituie una dintre măsurile de protecție socială instituite de stat în virtutea rolului de stat social. Caracteristic unui astfel de drept este că legiuitorul este liber să aleagă, în funcție de politica statului, de resursele financiare, de prioritatea obiectivelor urmărite și de necesitatea îndeplinirii și a altor obligații ale statului consacrate deopotrivă la nivel constituțional, care sunt măsurile prin care va asigura cetățenilor un nivel de trai decent și să stabilească condițiile și limitele acordării lor. De asemenea „acordarea indemnizației pentru creșterea copilului poate fi privită și ca o măsură de protecție a copiilor, așa cum dispune art. 49 alin. (1) din Constituție” (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 597 din 10 octombrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.122 din 23 noiembrie 2020, paragraful 44, Decizia nr. 362 din 16 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 785 din 27 august 2020, paragraful 47, și Decizia nr. 400 din 18 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 893 din 30 septembrie 2020, paragraful 18).

16. Din analiza prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 111/2010, Curtea a reținut că scopul adoptării actului normativ a fost acela de a susține familia în vederea creșterii copilului, indemnizația nefiind un drept al copilului, ci al părintelui, suplینindu-se astfel veniturile pe care părintele nu le mai poate realiza din exercitarea unei profesii, pe durata concediului pentru creșterea copilului (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 239 din 7 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 539 din 20 iulie 2015, paragraful 16, și Decizia nr. 690 din 6 octombrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1214 din 11 decembrie 2020, paragraful 27).

17. Concluzia potrivit căreia indemnizația lunară pentru creșterea copiilor nu este un drept al copilului rezultă din coroborarea prevederilor art. 2 alin. (1), ale art. 8 și ale art. 13 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010. Astfel, potrivit art. 8, de indemnizație beneficiază oricare dintre părinții firești ai copilului, dacă îndeplinește condițiile de acordare prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010, una dintre persoanele care a adoptat copilul, căreia i s-a încredințat copilul în vederea adopției sau care are copilul în plasament ori în plasament în regim de urgență, cu excepția asistentului maternal profesionist care poate beneficia de aceste drepturi numai pentru copiii săi, precum și persoana care a fost numită tutore, dacă formulează cerere însoțită de înscrierile prevăzute de art. 13. Din art. 2 alin. (1) din acest act normativ rezultă că pot beneficia de concediu pentru creșterea copilului în vârstă de până la 2 ani, respectiv 3 ani, în cazul copilului cu handicap, precum și de indemnizația lunară aferentă persoanele care, în ultimii 2 ani anteriori datei nașterii copilului, au realizat timp de cel puțin 12 luni venituri din salarii și asimilate salariilor, venituri din activități independente, venituri din drepturi de proprietate intelectuală, venituri din activități agricole, silvicultură și piscicultură, supuse impozitului pe venit, potrivit prevederilor Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal.

18. Așadar, dacă indemnizația ar fi fost prevăzută ca un drept al copilului, condiția ca anterior datei nașterii acestuia persoana beneficiară să fi realizat timp de cel puțin 12 luni venituri nu mai era inserată în cuprinsul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 111/2010, ci s-ar fi dispus plata acesteia pentru fiecare copil, indiferent dacă persoana a realizat sau nu venituri supuse impozitului pe venit. Un astfel de drept al copilului este prevăzut expres de art. 49 alin. (2) din Constituție și este transpus la nivel legislativ prin prevederile Legii nr. 61/1993 privind alocația de stat pentru copii, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 767 din 14 noiembrie 2012.

19. Curtea reține că, deși indemnizația lunară aferentă concediului pentru creșterea copilului nu este un drept al copilului, ci al părintelui, suplindu-se astfel veniturile pe care acesta nu le mai poate realiza din exercitarea unei profesii, pe durata concediului pentru creșterea copilului, legiuitorul, prin textul legal supus controlului de constituționalitate, a stabilit regula potrivit căreia drepturile prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010 nu pot fi urmărite silit.

20. Referitor la urmărirea silită, prin Decizia nr. 710 din 29 noiembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1014 din 16 decembrie 2016, paragrafele 21 și 22, Curtea a reținut că „Titlul II din cartea V a Codului de procedură civilă, intitulat «Urmărirea silită asupra bunurilor debitorului», în care este reglementat regimul juridic al bunurilor mobile urmăribile, are ca premisă răspunderea nelimitată a debitorului, cu toate bunurile. Potrivit art. 1.518 din Codul civil, dacă prin lege nu se prevede altfel, debitorul răspunde personal de îndeplinirea obligațiilor sale; răspunderea debitorului poate fi limitată numai în cazurile și în condițiile prevăzute de lege. Regula este aceea că bunurile mobile, în cadrul cărora sunt incluse veniturile bănești, sunt urmăribile și pot fi supuse executării silite. Deși art. 629 din Codul de procedură civilă vorbește despre bunuri care, «potrivit legii, sunt urmăribile», legiuitorul nu realizează o enumerare a acestora, ci, din contră, stabilește bunurile care, potrivit legii, «nu se pot urmări». Așadar, debitorul va trebui să îl încunoștințeze pe executor în legătură cu caracterul neurmăribil al unui anumit bun, indicând și motivul excepției de la urmărire. În considerarea principiului conform căruia urmărirea silită a bunurilor nu trebuie să îl pună pe debitor în situația de a nu-și putea asigura mijloacele de existență, legiuitorul stabilește în art. 729 din Codul de procedură civilă care sunt limitele urmăririi veniturilor bănești. Instituirea limitelor urmăririi salariilor și a altor venituri periodice se realizează exclusiv prin raportarea la anumite părți din acestea (o treime sau o jumătate), fără a interesa cuantumul veniturilor periodice.

În optica legiuitorului, indiferent de felul creanței sau al datoriei și indiferent de cuantumul veniturilor periodice, creditorii nu vor putea urmări silit mai mult de jumătate din veniturile periodice ale debitorului. În acest sens este și alin. (3) al art. 729, care stabilește limita maximă a veniturilor urmăribile, atunci când suma veniturilor debitorului este mai mică decât cuantumul salariului minim net pe economie.”

21. Având în vedere aceste considerente, Curtea constată că măsura instituită de legiuitor prin textul de lege criticat, și anume interdicția absolută a urmăririi silite a indemnizației lunare pentru creșterea copiilor prevăzută la art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010, nu este justificată în mod obiectiv și rezonabil, de vreme ce, așa cum s-a demonstrat, acesta nu este un drept al copilului, ci al părintelui. Prin urmare, indemnizația lunară pentru creșterea copiilor trebuie să poată fi urmărită și supusă executării silite, în limitele prevăzute de cadrul legal în materie, respectiv Codul civil și Codul de procedură civilă, pentru recuperarea oricărei creanțe, deoarece, în lumina principiului legalității și a principiului bunei-credințe, subiecții de drept trebuie să aibă o conduită conformă cu cele stabilite printr-o hotărâre judecătorească sau printr-un alt titlu executoriu și să execute de bunăvoie obligațiile care le revin.

22. Mai mult, Curtea reține că în cauză se pune problema imposibilității urmăririi silite a indemnizației lunare pentru creșterea copilului pentru executarea unei obligații constituționale ce derivă din art. 48 și art. 49 din Legea fundamentală, și anume obligația părintelui de întreținere a copilului.

23. Curtea reține că dreptul copilului la întreținere din partea ambilor părinți este inerent drepturilor și îndatoririlor părintești, fundamentat pe asumarea responsabilității a calității de părinte, și există indiferent de situația juridică în care se află părinții (căsătoriți, necăsătoriți, despărțiți în fapt sau divorțați). Mai mult, nici părintele decăzut din exercițiul autorității părintești nu este scutit de obligația de a da întreținere copilului, astfel cum dispune art. 510 din Codul civil. Obligația de întreținere a părinților este parte componentă a autorității părintești, ca ansamblu de drepturi și obligații ce privesc persoana și bunurile copilului și care aparțin în mod egal ambilor părinți. Autoritatea părintească are caracter legal și imperativ. Părinții nu pot să renunțe sau să modifice conținutul drepturilor și al obligațiilor pe care le au față de copil, însă se pot înțelege asupra modului de exercitare a drepturilor și îndatoririlor părintești, dar numai cu încuviințarea instanței care va verifica dacă învoiala părinților răspunde interesului copilului. Astfel, orice înțelegere a părinților cu privire la modalitatea de exercitare a drepturilor și de îndeplinire a obligațiilor părintești trebuie subsumată principiului respectării interesului superior al copilului, principiu înscris în art. 2 din Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 159 din 5 martie 2014. Curtea observă că, în același sens, art. 263 alin. (1) din Codul civil enunță principiul esențial care fundamentează măsurile privitoare la copil, și anume respectarea interesului superior al acestuia. Obligația de întreținere pe care părinții o au față de copilul lor minor, potrivit prevederilor Codului civil, obligație solidară instituită expres prin art. 499 alin. (1), are un caracter legal și un conținut complex, material și moral. Astfel, obligația de întreținere a minorului include mai multe componente, reflectate în conținutul art. 487 și 499 din Codul civil, respectiv cele necesare traiului, dar și cele necesare asigurării educației, învățaturii și pregătirii profesionale. Prin urmare, starea de nevoie a minorului trebuie apreciată în funcție de toate aceste aspecte. Din caracterul legal al obligației de întreținere rezultă unele consecințe, cum ar fi inadmisibilitatea renunțării la întreținere, aspect prevăzut expres în dispozițiile art. 515 din Codul civil, și cenzurarea de către instanța de tutelă a înțelegerii părinților cu privire la prestarea întreținerii către copii, cu scopul de a se verifica dacă este respectat interesul superior al copilului.

24. Curtea reține că, potrivit art. 514 alin. (1) și (3) din Codul civil, obligația de întreținere are caracter personal, iar dreptul la întreținere nu poate fi cedat și nu poate fi urmărit decât în condițiile prevăzute de lege. Așadar, norma instituie caracterul *intuitu personae* al obligației de întreținere, caracterul personal raportându-se atât la debitor, cât și la creditor. Astfel, prin art. 530, Codul civil prevede că „(1) *Obligația de întreținere se execută în natură, prin asigurarea celor necesare traiului și, după caz, a cheltuielilor pentru educare, învățatură și pregătire profesională.* (2) *Dacă obligația de întreținere nu se execută de bunăvoie, în natură, instanța de tutelă dispune executarea ei prin plata unei pensii de întreținere, stabilită în bani. (...)*” Ca urmare, instanța de tutelă dispune executarea obligației de întreținere prin plata unei pensii de întreținere, stabilită în bani, ori de câte ori obligația de întreținere nu se execută de bunăvoie în natură.

25. Cu privire la protecția copiilor, în jurisprudența sa, prin Decizia nr. 31 din 4 februarie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 472 din 4 iunie 2020, paragraful 15, Curtea a statuat că regimul special de protecție al acestora, prevăzut de art. 49 alin. (1) din Constituție, se referă la obligațiile pozitive existente în sarcina statului cu privire la crearea unui cadru juridic de protecție a sănătății, a integrității fizice și psihice ori a dezvoltării intelectuale, a vieții economice și sociale a copilului în considerarea vârstei sale. În același sens, prin Decizia nr. 1.045 din 14 iulie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 551 din 7 august 2009, Curtea a reținut că „protecția copiilor, consacrată constituțional în art. 49 din Legea fundamentală, se realizează prin încredințarea lor unuia dintre părinți, care își exercită drepturile părintești, celălalt părinte având dreptul la legături personale cu ei, precum și de a veghea la creșterea, educarea, învățatura și pregătirea lor profesională. Orice hotărâre judecătorească pronunțată de către instanță în procedura de desfacere a căsătoriei prin divorț va ține seama de interesul superior al copilului”.

26. Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, autoritățile naționale trebuie să obțină o balanță corectă între interesele copilului și interesele părinților, iar în acest proces, o importanță particulară ar trebui să aibă interesele copilului, care, în funcție de natura și seriozitatea lor, se pot afla înaintea intereselor părinților (a se vedea în acest sens Hotărârea din 25 ianuarie 2000, pronunțată în Cauza *Ignaccolo-Zenide împotriva României*, paragraful 94, și Hotărârea din 13 iulie 2000, pronunțată în Cauza *Elsholz împotriva Germaniei*, paragraful 93).

27. În lumina acestor argumente, Curtea reține că există, pe de o parte, dreptul legal al părintelui, și nu al copilului, la

indemnizația lunară pentru creșterea copilului, drept privit și ca o măsură de protecție a copilului pentru creșterea căruia părintele intră în concediu, iar, pe de altă parte, interesul superior al copilului pentru care părintele este debitorul obligației de întreținere. Dreptul legal al părintelui la indemnizația lunară și interesul superior al copilului trebuie conciliate, în așa fel încât să nu existe un dezechilibru și să se evite situația defavorabilă în care s-ar putea afla copilul.

28. Or, interzicând urmărirea silită a drepturilor prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010, dispozițiile legale criticate rup echilibrul care ar trebui să existe între mijloacele de care dispune părintele obligat la plata pensiei de întreținere și starea de nevoie a copilului căruia i se datorează această pensie. Având în vedere că, potrivit art. 5 alin. (2) din Legea nr. 272/2004, părinții au obligația de a-și exercita drepturile și de a-și îndeplini obligațiile față de copil ținând seama cu prioritate de interesul superior al acestuia, Curtea reține că, dându-se relevanță dispozițiilor constituționale referitoare la protecția copiilor, la nivel legislativ, prin art. 529 din Codul civil, s-a prevăzut că atunci când întreținerea este datorată de părinte, ea se stabilește până la o pătrime din venitul său lunar net pentru un copil, o treime pentru 2 copii și o jumătate pentru 3 sau mai mulți copii. Prin urmare, Curtea constată că interdicția *de plano* a urmării silită a drepturilor prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010, cu referire la indemnizația lunară pentru creșterea copiilor prevăzută la art. 2 alin. (1) din acest act normativ, încalcă dispozițiile constituționale privind îndatorirea părinților de a asigura creșterea, educația și instruirea copiilor, cuprinse în art. 48 alin. (1), și pe cele privind obligația statului de a oferi protecție copiilor, cuprinse în art. 49 alin. (1) din Legea fundamentală.

29. Curtea reține că deși legiuitorul are atribuția constituțională de a reglementa cazurile în care anumite bunuri nu pot fi urmărite silit, actul normativ prin care stabilește aceste cazuri trebuie să respecte drepturile și libertățile fundamentale ale cetățenilor.

30. Având în vedere cele menționate, Curtea constată că prevederile art. 20 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010, cu referire la indemnizația lunară pentru creșterea copiilor prevăzută la art. 2 alin. (1) din acest act normativ, sunt neconstituționale, întrucât indemnizația lunară pentru creșterea copilului trebuie să poată fi urmărită și supusă executării silită, în limitele prevăzute de cadrul legal în materie, respectiv Codul civil și Codul de procedură civilă.

31. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Admite excepția de neconstituționalitate ridicată de Nela Mihaela Popa în Dosarul nr. 8.078/301/2017 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă și constată că dispozițiile art. 20 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor, cu referire la indemnizația lunară pentru creșterea copiilor prevăzută la art. 2 alin. (1) din acest act normativ, sunt neconstituționale.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Tribunalului București — Secția a IV-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 7 aprilie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. VALER DORNEANU

Magistrat-asistent,
Bianca Drăghici

OPINIE SEPARATĂ

1. În dezacord cu soluția adoptată — cu majoritate de voturi — prin Decizia nr. 232 din 7 aprilie 2021, considerăm că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010 cu referire la indemnizația pentru creșterea copiilor prevăzută la art. 2 alin. (2), art. 5 și art. 9 alin. (4) și (5) din același act normativ trebuia respinsă ca neîntemeiată.

2. Potrivit art. 20 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010, drepturile prevăzute de această ordonanță de urgență nu pot fi urmărite silit decât în vederea recuperării, conform legii, a sumelor încasate necuvenit cu acest titlu. Unul dintre drepturile reglementate de ordonanța de urgență anterferită este cel la indemnizația pentru creșterea copiilor. Această indemnizație are caracter lunar, se acordă pe perioada concediului pentru creșterea copilului în vârstă de până la 2 ani, respectiv 3 ani, în cazul copilului cu handicap, și reprezintă 85% din media veniturilor nete realizate în ultimele 12 luni din ultimii 2 ani anteriori datei nașterii copilului. Cuantumul minim al indemnizației lunare nu poate fi mai mic decât suma rezultată din aplicarea unui coeficient de multiplicare de 2,5 la valoarea indicatorului social de referință, iar cuantumul maxim al acesteia nu poate depăși valoarea de 8.500 lei.

3. Beneficiari ai acestei indemnizații pot fi părinții copilului sau una dintre persoanele care au adoptat copilul, căreia i s-a încredințat copilul în vederea adopției sau care are copilul în plasament ori în plasament în regim de urgență, cu excepția asistentului maternal profesionist care poate beneficia de aceste drepturi numai pentru copiii săi, precum și persoana care a fost numită tutore [art. 8 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010].

4. Scopul instituirii acestei indemnizații a fost acela de a contribui din punct de vedere material la creșterea copilului în vârstă de până la 2, respectiv 3 ani, după caz, drepturile bănești astfel acordate având o destinație precisă și bine delimitată. Părintele/Adoptatorul dispune de o sursă de venit care să permită îngrijirea corespunzătoare a copilului său pe perioada concediului de creștere. Este adevărat că indemnizația se calculează în funcție de veniturile realizate, însă acest aspect nu o califică, sub aspectul naturii sale juridice, drept un venit realizat din salarii și asimilate salariilor, din activități independente, din drepturi de proprietate intelectuală, din activități agricole, silvicultură și piscicultură, supuse impozitului pe venit potrivit prevederilor Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare. Doar calculul său se face pe baza acestor venituri, iar natura sa juridică, indiscutabil, este aceea de drept de asigurări sociale; acest drept este plătit de stat, iar beneficiarul său nici măcar nu a contribuit cu o anumită sumă în acest sens. Suma astfel plătită este menită să încurajeze natalitatea și să contribuie, în mod eficient, la creșterea și îngrijirea copiilor.

5. Reglementarea criticată reprezintă o aplicație a obligației de întreținere pe care părinții trebuie să o asigure copilului minor (art. 499 din Codul civil). Astfel, textul criticat reprezintă o garanție acordată de stat în sensul ca respectiva indemnizație să fie folosită numai în scopul instituirii sale, protejând-o de creditorii părintelui. În acest sens, legiuitorul a ținut cont atât de situația vulnerabilă în care se găsește părintele care are sarcina

deloc ușoară de a crește și îngriji copilul în primii săi ani de viață, cât și de nevoile continue ale copilului în această perioadă a vieții sale, când este lipsit de posibilitatea de a se autoîngriji.

6. Având în vedere scopul instituirii indemnizației lunare pentru creșterea copilului, legiuitorul a stabilit că acesta este un venit ce nu poate fi supus urmăririi silite [a se vedea și art. 727 lit. f) din Codul de procedură civilă]. Un astfel de tratament juridic aplicat acestei indemnizații nu este aleatoriu, întrucât valorifică natura juridică a acesteia, precum și destinația prestațiilor bănești încasate. Această măsură legislativă punctuală evită afectarea și diminuarea cuantumului prestației sociale bănești plătite de stat pentru a se acoperi, pe calea executării silite, diversele creanțe ale beneficiarului. O asemenea reglementare creează un climat propice părintelui pentru a se ocupa de creșterea și nevoile copilului său minor aflat la o vârstă fragedă și să se acomodeze cu noile exigențe sociale care derivă din această stare de fapt și de drept, iar statul, prin măsurile legislative promovate, ajută la îndeplinirea de către părinte a misiunii sale sociale. Se asigură astfel și protecția interesului superior al copilului, statul creând cadrul legislativ favorabil ca părintele să își poată concentra toate eforturile pentru creșterea și îngrijirea copilului. Prin urmare, caracterul neurmăribil al indemnizației pentru creșterea copilului nu încalcă art. 48 alin. (1) și nici art. 49 din Constituție, din contră, reprezintă o expresie a acestor texte constituționale, întrucât creează premisele necesare asigurării în bune condiții a creșterii copiilor de până la 2 sau 3 ani, după caz.

7. Mai mult, este de observat că decizia pronunțată a avut în vedere o premisă particulară, respectiv a unui părinte care, încasând — pentru primul său copil — indemnizația pentru creșterea copilului, refuză să își onoreze obligația de întreținere pentru cel de-al doilea său copil și, pentru că indemnizația încasată nu poate fi urmărită, aceasta nu poate fi considerată un venit din care să se calculeze întreținerea. Cel mult, această indemnizație ar fi putut fi considerată drept neconstituțională în sensul că urmărirea acesteia putea fi realizată în anumiți parametri numai pentru sumele datorate cu titlu de obligație de întreținere, alte urmăriri pentru alte debite trebuind a fi excluse. Or, Curtea, pronunțând o decizie de admitere pură și simplă, a eliminat în integralitate textul criticat din fondul activ al legislației, astfel că indemnizația respectivă poate fi urmărită de către orice creditor și pentru orice fel de creanță, în condițiile dreptului comun.

8. Însă, tocmai aspectele expuse indică faptul că în cauză este vorba de o opțiune legislativă în sensul de a scuti de la urmărire silită întreaga indemnizație, iar adaptarea textului normativ pentru ipoteza descrisă se poate face doar prin modificarea acestuia. Curtea nu are competența de a cenzura opțiuni de politică socială ale legiuitorului pentru că, în caz contrar, se substituie acestuia și s-ar ajunge la situația în care instanța constituțională ar fi cea care decide bunurile urmăribile sau limita urmăririi lor etc.

9. Având în vedere cele expuse, apreciem că, în speță, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010 trebuia respinsă ca neîntemeiată.

Judecător,
prof. univ. dr. **Mona-Maria Pivniceru**

Judecător,
Gheorghe Stan

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind eliberarea domnului Alexandru Bala din funcția de vicepreședinte, cu rang de subsecretar de stat, al Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților**

Având în vedere Adresa Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților nr. 426/SG din 20 aprilie 2021, înregistrată la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/9.526/THG din 20 aprilie 2021,

în temeiul art. 29 și al art. 31 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 4 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 572/2013 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Alexandru Bala se eliberează din funcția de vicepreședinte, cu rang de subsecretar de stat, al Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților.

PRIM-MINISTRU

FLORIN-VASILE CÎȚUContrasemnează:Secretarul general al Guvernului,
Tiberiu Horațiu GorunBucurești, 27 mai 2021.
Nr. 336.**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind exercitarea, cu caracter temporar, de către doamna Nicoleta-Alina Rusu a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Instituției Prefectului — Județul Iași**

Având în vedere propunerea Instituției Prefectului — Județul Iași nr. 7.586 din 22 aprilie 2021, Adresa Ministerului Afacerilor Interne nr. 17.903 din 19 mai 2021, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/3.499 din 19 mai 2021 și la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/12.194/T.H.G. din 20 mai 2021, precum și Adresa Agenției Naționale a Funcționarilor Publici nr. 18.625 conexasă cu nr. 19.576/2021,

în temeiul art. 29, art. 394 alin. (2) lit. d), art. 397, art. 502 alin. (1) lit. f), art. 509 alin. (3) și art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, doamna Nicoleta-Alina Rusu, consilier superior în cadrul Corpului de control al prefectului județului Iași, exercită, cu caracter temporar, funcția publică vacantă din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Instituției Prefectului — Județul Iași pentru o perioadă de 6 luni.

PRIM-MINISTRU

FLORIN-VASILE CÎȚUContrasemnează:Secretarul general al Guvernului,
Tiberiu Horațiu GorunBucurești, 27 mai 2021.
Nr. 337.

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

privind încetarea exercitării, cu caracter temporar, de către doamna Magdalena Niculescu a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general adjunct al Ministerului Transporturilor și Infrastructurii

Având în vedere propunerea formulată de Ministerul Transporturilor și Infrastructurii prin Adresa nr. 18.510 din 5 mai 2021, înregistrată la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/10.772/THG din 5 mai 2021,

în temeiul art. 29, art. 394 alin. (2) lit. d), art. 397, art. 502 alin. (1) lit. f), art. 509 alin. (3), art. 524 alin. (1) și art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — (1) La data intrării în vigoare a prezentei decizii încetează exercitarea, cu caracter temporar, de către doamna Magdalena Niculescu a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general adjunct al Ministerului Transporturilor și Infrastructurii.

(2) Doamna Magdalena Niculescu predă lucrările și bunurile care i-au fost încredințate în vederea exercitării atribuțiilor de serviciu în termen de 3 zile de la data prevăzută la alin. (1).

PRIM-MINISTRU
FLORIN-VASILE CÎȚU

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Tiberiu Horațiu Gorun

București, 27 mai 2021.
Nr. 338.

**ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE
ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE**

GUVERNUL ROMÂNIEI
AGENȚIA NAȚIONALĂ PENTRU ACHIZIȚII PUBLICE

ORDIN

pentru abrogarea Ordinului președintelui Agenției Naționale pentru Achiziții Publice nr. 707/2018 privind stabilirea unui mecanism de creștere a competitivității companiilor deținute majoritar sau integral de stat prin intermediul procedurilor de achiziție publică/sectorială

Având în vedere:

- art. 3 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2015 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Achiziții Publice, aprobată prin Legea nr. 244/2015, cu modificările și completările ulterioare;
- art. 3 alin. (3) lit. a) din Hotărârea Guvernului nr. 634/2015 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Achiziții Publice, cu modificările și completările ulterioare;
- referatul de aprobare nr. 259/DR din 18.05.2021,
- în baza art. 6 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 634/2015 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Achiziții Publice, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Agenției Naționale pentru Achiziții Publice emite prezentul ordin.

Art. 1. — Ordinul președintelui Agenției Naționale pentru Achiziții Publice nr. 707/2018 privind stabilirea unui mecanism de creștere a competitivității companiilor deținute majoritar sau integral de stat prin intermediul procedurilor de achiziție publică/sectorială, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 597 din 13 iulie 2018, se abrogă.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale pentru Achiziții Publice,
Liviu Bostan

București, 19 mai 2021.
Nr. 661.

MINISTERUL EDUCAȚIEI

ORDIN**privind acordarea acreditării pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular
Școala Primară „Bel Sorriso” din orașul Voluntari**

Având în vedere prevederile art. 24 alin. (3) lit. c) și d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/2006, cu modificările și completările ulterioare,

luând în considerare dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 22/2007 pentru aprobarea Metodologiei de evaluare instituțională în vederea autorizării, acreditării și evaluării periodice a organizațiilor furnizoare de educație,

având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 21/2007 privind aprobarea Standardelor de autorizare de funcționare provizorie a unităților de învățământ preuniversitar, precum și a Standardelor de acreditare și de evaluare periodică a unităților de învățământ preuniversitar,

ținând cont de prevederile art. II alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 23/2019 pentru completarea Legii educației naționale nr. 1/2011, instituirea unor derogări și prorogarea unor termene, aprobată cu completări prin Legea nr. 230/2019,

având în vedere dispozițiile art. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/2020 privind luarea unor măsuri pentru buna funcționare a sistemului de învățământ, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 103/2020,

ținând cont de dispozițiile Ordinului ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului nr. 4.359/2012*) privind acordarea autorizării de funcționare provizorie S.C. Grădinița — After School Bel Sorriso — S.R.L. din localitatea Voluntari pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Primară „Bel Sorriso” din localitatea Voluntari, precum și Ordinul ministrului educației și cercetării științifice nr. 3.805/2015 privind fuziunea prin absorbție a unității de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Bel Sorriso” din localitatea Voluntari de către unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Primară „Bel Sorriso” din localitatea Voluntari,

luând în considerare Hotărârea Consiliului Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar nr. 24 din 25.11.2020 privind propunerea de acordare a acreditării pentru unitățile de învățământ preuniversitar particular evaluate în perioada 21 noiembrie 2019—23 octombrie 2020,

în temeiul art. 13 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 369/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației,

ministrul educației emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se acordă acreditarea pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Primară „Bel Sorriso”, cu sediul în orașul Voluntari, strada Erou Mircea Marinescu nr. 45, județul Ilfov, pentru nivelul de învățământ „primar”, limba de predare „română”, forma de învățământ „cu frecvență”, începând cu anul școlar 2021—2022, conform anexei care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Primară „Bel Sorriso” din orașul Voluntari, acreditată potrivit dispozițiilor art. 1, este persoană juridică de drept privat și de interes public, parte a sistemului național de învățământ, și beneficiază de toate drepturile și obligațiile prevăzute de lege.

Art. 3. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Primară „Bel Sorriso” din orașul Voluntari are obligația ca, în termen de maximum 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentului ordin, să parcurgă procedurile de înregistrare fiscală și să comunice Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar o copie de pe certificatul de înregistrare fiscală; în caz contrar, se vor sesiza organele fiscale competente pentru luarea măsurilor care se impun.

Art. 4. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Primară „Bel Sorriso” din orașul Voluntari are obligația de a solicita evaluarea externă periodică în termen de maximum

5 ani de la obținerea acreditării, dar nu mai târziu de anul școlar 2025—2026.

Art. 5. — Personalul didactic, didactic auxiliar și personalul nedidactic din unitatea de învățământ preuniversitar particular autorizată, angajat conform prevederilor legii, se preia la unitatea de învățământ preuniversitar particular acreditată Școala Primară „Bel Sorriso” din orașul Voluntari.

Art. 6. — (1) Unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Primară „Bel Sorriso” din orașul Voluntari dispune de patrimoniu propriu, care nu poate fi înstrăinat sau diminuat și va fi utilizat numai în interesul învățământului.

(2) În cazul desființării, dizolvării sau lichidării, patrimoniul unității de învățământ preuniversitar particular acreditate Școala Primară „Bel Sorriso” din orașul Voluntari revine fondatorilor.

Art. 7. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Primară „Bel Sorriso” din orașul Voluntari este monitorizată și controlată periodic de către Ministerul Educației, Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, în colaborare cu Inspectoratul Școlar Județean Ilfov, în vederea verificării respectării standardelor care au stat la baza acreditării.

Art. 8. — Asociația Educativ-Culturală „Noi Viitorul” din orașul Voluntari, unitatea de învățământ preuniversitar particular

*) Ordinul ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului nr. 4.359/2012 nu a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

acreditată Școala Primară „Bel Sorriso” din orașul Voluntari, Județean Ilfov vor duce la îndeplinire prevederile prezentului
Direcția generală învățământ preuniversitar din Ministerul ordin.

Educației, Agenția Română de Asigurare a Calității în Art. 9. — Prezentul ordin intră în vigoare la data publicării în
Învățământul Preuniversitar, respectiv Inspectoratul Școlar Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul educației,
Gigel Paraschiv,
secretar de stat

București, 12 aprilie 2021.
Nr. 3.657.

ANEXĂ

Județul Ilfov

Nr. crt.	Denumirea unității de învățământ	Hotărârea ARACIP de evaluare/data	Denumirea persoanei juridice inițitoare	Adresa unității de învățământ, tel./fax, e-mail	Nivelul de învățământ/ Nivelul de calificare	Profilul/ Domeniul	Domeniul pregătirii de bază	Calificarea profesională/ Specializarea	Limba de predare	Forma de învățământ
1.	Școala Primară „Bel Sorriso”	18/20.10.2020	Asociația Educativ-Culturală „Noi Viitorul”	Orașul Voluntari, str. Erou Mircea Marinescu nr. 45, tel.: 0740/068384, scoala@belsorriso.ro	Primar				Română	Cu frecvență
Capacitate maximă de școlarizare*) — 10 formațiuni de studiu în 2 schimburi (maximum 5 formațiuni de studiu/schimbul 1 și maximum 5 formațiuni de studiu/schimbul 2)										

*) Capacitatea de școlarizare reprezintă numărul maxim de formațiuni de studiu care pot fi școlarizate în 2 schimburi în sălile de clasă și cabinete (excluzând laboratoare, ateliere) la nivelul unității de învățământ.

MINISTERUL EDUCAȚIEI

ORDIN

**privind acordarea acreditării pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular
Grădinița „Noel” din municipiul București**

Având în vedere prevederile art. 24 alin. (3) lit. c) și d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/2006, cu modificările și completările ulterioare,

luând în considerare dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 22/2007 pentru aprobarea Metodologiei de evaluare instituțională în vederea autorizării, acreditării și evaluării periodice a organizațiilor furnizoare de educație,

având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 21/2007 privind aprobarea Standardelor de autorizare de funcționare provizorie a unităților de învățământ preuniversitar, precum și a Standardelor de acreditare și de evaluare periodică a unităților de învățământ preuniversitar,

ținând cont de prevederile art. II alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 23/2019 pentru completarea Legii educației naționale nr. 1/2011, instituirea unor derogări și prorogarea unor termene, aprobată cu completări prin Legea nr. 230/2019,

având în vedere dispozițiile art. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/2020 privind luarea unor măsuri pentru buna funcționare a sistemului de învățământ, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 103/2020,

ținând cont de dispozițiile Ordinului ministrului educației, cercetării și inovării nr. 3.795/2009*) privind acordarea autorizării de funcționare provizorie S.C. Euro Oportunity — S.R.L. din București pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Noel” din București,

*) Ordinul ministrului educației, cercetării și inovării nr. 3.795/2009 nu a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

luând în considerare Hotărârea Consiliului Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar nr. 25 din 4.12.2020 privind propunerea de acordare a acreditării pentru unitățile de învățământ preuniversitar particular evaluate în perioada 13 octombrie—27 noiembrie 2020,

în temeiul art. 13 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 369/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, **ministrul educației** emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se acordă acreditarea pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Noel”, cu sediul în municipiul București, strada Trifoi nr. 10, sectorul 3, pentru nivelul de învățământ „preșcolar”, program „prelungit”, limba de predare „română”, începând cu anul școlar 2021—2022, conform anexei care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Noel” din municipiul București, acreditată potrivit dispozițiilor art. 1, este persoană juridică de drept privat și de interes public, parte a sistemului național de învățământ, și beneficiază de toate drepturile și obligațiile prevăzute de lege.

Art. 3. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Noel” din municipiul București are obligația ca, în termen de maximum 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentului ordin, să parcurgă procedurile de înregistrare fiscală și să comunice Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar o copie de pe certificatul de înregistrare fiscală; în caz contrar, se vor sesiza organele fiscale competente pentru luarea măsurilor care se impun.

Art. 4. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Noel” din municipiul București are obligația de a solicita evaluarea externă periodică în termen de maximum 5 ani de la obținerea acreditării, dar nu mai târziu de anul școlar 2025—2026.

Art. 5. — Personalul didactic, didactic auxiliar și personalul nedidactic din unitatea de învățământ preuniversitar particular

autorizată, angajat conform prevederilor legii, se preia la unitatea de învățământ preuniversitar particular acreditată Grădinița „Noel” din municipiul București.

Art. 6. — (1) Unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Noel” din municipiul București dispune de patrimoniu propriu, care nu poate fi înstrăinat sau diminuat și va fi utilizat numai în interesul învățământului.

(2) În cazul desființării, dizolvării sau lichidării, patrimoniul unității de învățământ preuniversitar particular acreditată Grădinița „Noel” din municipiul București revine fondatorilor.

Art. 7. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Noel” din municipiul București este monitorizată și controlată periodic de către Ministerul Educației, Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, în colaborare cu Inspectoratul Școlar al Municipiului București, în vederea verificării respectării standardelor care au stat la baza acreditării.

Art. 8. — Asociația „Allberry” din municipiul București, unitatea de învățământ preuniversitar particular acreditată Grădinița „Noel” din municipiul București, Direcția generală învățământ preuniversitar din Ministerul Educației, Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, respectiv Inspectoratul Școlar al Municipiului București vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 9. — Prezentul ordin intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul educației,
Gigel Paraschiv,
secretar de stat

București, 15 aprilie 2021.
Nr. 3.678.

ANEXĂ

Municipiul București

Nr. crt.	Denumirea unității de învățământ	Hotărârea ARACIP de evaluare/data	Denumirea persoanei juridice inițiatoare	Adresa unității de învățământ, tel./fax, e-mail	Nivelul de învățământ/ Nivelul de calificare	Profilul/ Domeniul	Domeniul pregătirii de bază	Calificarea profesională/ Specializarea	Limba de predare	Forma de învățământ	Nr. de formațiuni de studiu solicitate
1.	Grădinița „Noel”	17/14.10.2020	Asociația „Allberry”	Str. Trifoi nr. 10, sectorul 3, Tel.: 0728/459857, office@gradinita-noel.ro	Preșcolar				Română	PP	3/34
Capacitate maximă de școlarizare*) — 3 formațiuni de studiu/1 schimb (maximum 3 formațiuni de studiu/schimbul 1)											

*) Capacitatea de școlarizare reprezintă numărul maxim de formațiuni de studiu care pot fi școlarizate în 2 schimburi în sălile de clasă și cabinete (excluzând laboratoare, ateliere) la nivelul unității de învățământ.

ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE PENTRU ADMINISTRARE ȘI REGLEMENTARE ÎN COMUNICAȚII

AUTORITATEA NAȚIONALĂ PENTRU ADMINISTRARE ȘI REGLEMENTARE ÎN COMUNICAȚII

DECIZIE

pentru completarea Deciziei președintelui Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații nr. 551/2012 privind stabilirea tarifului de utilizare a spectrului

În temeiul dispozițiilor art. 10 alin. (2) pct. 12, art. 11 alin. (1) și ale art. 12 alin. (1) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009 privind înființarea Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, aprobată prin Legea nr. 113/2010, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 30 alin. (2) și art. 160 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011 privind comunicațiile electronice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 140/2012, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 62 alin. (1) și (4) din Legea audiovizualului nr. 504/2002, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații emite prezenta decizie.

Art. I. — Decizia președintelui Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații nr. 551/2012 privind stabilirea tarifului de utilizare a spectrului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 444 din 4 iulie 2012, cu modificările și completările ulterioare, se completează după cum urmează:

1. După articolul 16 se introduce un nou articol, articolul 16¹, cu următorul cuprins:

„Art. 16¹. — (1) În situația în care titularul licenței de utilizare a frecvențelor radio renunță la drepturile de utilizare a frecvențelor radio înainte de intrarea în vigoare a acestora, decizia prin care se individualizează cuantumul tarifului datorat se desființează în situația în care a fost emisă, iar tariful de utilizare a spectrului se restituie în cazul în care a fost încasat, și nu se mai emite în situația în care anterior a fost depusă o cerere de renunțare.

(2) În situația în care titularul licenței de utilizare a frecvențelor radio renunță parțial la drepturile de utilizare a spectrului radio înainte de intrarea în vigoare a acestora, tariful datorat este cel corespunzător drepturilor de utilizare rămase în vigoare.”

2. La articolul 21, după alineatul (6) se introduce un nou alineat, alineatul (6¹), cu următorul cuprins:

„(6¹) Tariful prevăzut la cap. VI pct. 2.3 din anexă se aplică și în cazul licențelor de utilizare a frecvențelor radio acordate pentru furnizarea de servicii de comunicații electronice pe suport radio de bandă largă prin intermediul unor rețele globale de comunicații fixe/mobile prin sateliți artificiali ai Pământului, indiferent de banda de frecvențe utilizată pentru sensul ascendent al legăturilor de acces (terminal spre satelit).”

3. La articolul 23, după alineatul (2) se introduc patru noi alineate, alineatele (3)—(6), cu următorul cuprins:

„(3) Tariful prevăzut la cap. IX pct. 2.2 din anexă se aplică numai în cazul utilizării spectrului radio prin intermediul unor

echipamente de radioreleu portabile (instalate pe camere de luat vederi fără fir) care funcționează, în regim fix sau cu mobilitate limitată, în incinte sau în spații semideschise ori deschise, indiferent dacă respectiva cameră de luat vederi pe care este instalat echipamentul radio este manevrată direct la sol sau se află la înălțime deasupra solului, fiind situată pe orice tip de construcție ori instalație-suport cu poziție fixă pe sol.

(4) În cazul transmisiilor ocazionale realizate prin echipamente de radioreleu portabile (instalate pe camere de luat vederi fără fir) care funcționează la bordul unor vehicule terestre, ambarcațiuni sau nave, indiferent de tipul acestora, aflate în mișcare, cuantumul tarifului pentru fiecare frecvență de emisie și fiecare zi de transmisie se obține prin multiplicarea cu 1,5, în mod corespunzător, a tarifului prevăzut la cap. IX pct. 2.2 din anexă.

(5) În cazul transmisiilor ocazionale realizate prin echipamente de radioreleu portabile (instalate pe camere de luat vederi fără fir) care funcționează în spațiul aerian, fiind amplasate pe aparate de zbor de tip aeronavă fără pilot la bord, indiferent de tipul acesteia, cuantumul tarifului pentru fiecare frecvență de emisie și fiecare zi de transmisie se obține prin multiplicarea cu 2, în mod corespunzător, a tarifului prevăzut la cap. IX pct. 2.2 din anexă.

(6) În cazul transmisiilor ocazionale realizate prin echipamente de radioreleu portabile (instalate pe camere de luat vederi fără fir) care funcționează în spațiul aerian, fiind amplasate la bordul unei aeronave, indiferent de tipul acesteia, cuantumul tarifului pentru fiecare frecvență de emisie și fiecare zi de transmisie se obține prin multiplicarea cu 4, în mod corespunzător, a tarifului prevăzut la cap. IX pct. 2.2 din anexă.”

Art. II. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data publicării.

Președintele Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații,
Vlad Ștefan Stoica

București, 26 mai 2021.
Nr. 199.

ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

ORDIN

privind aprobarea venitului reglementat, a venitului reglementat corectat și a tarifelor de transport pentru activitatea de transport al gazelor naturale prin Sistemul național de transport

Având în vedere dispozițiile art. 178 alin. (2) lit. a) și ale art. 179 alin. (2) lit. e), alin. (4) și (6) din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul dispozițiilor art. 10 alin. (1) lit. a) și m) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2012, cu modificările și completările ulterioare, precum și al dispozițiilor art. 76—81 din Metodologia de stabilire a tarifelor reglementate pentru serviciile de transport al gazelor naturale, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 41/2019, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă venitul reglementat și venitul reglementat corectat aferente celui de-al treilea an de reglementare, 1 octombrie 2021—30 septembrie 2022, al celei de-a patra perioade de reglementare, pentru activitatea de transport al gazelor naturale prin Sistemul național de transport desfășurată de Societatea Națională de Transport Gaze Naturale TRANSGAZ — S.A., prevăzute în anexa nr. 1 care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — (1) Se aprobă tarifele de rezervare de capacitate aferente serviciilor de transport ferme și întreruptibile, pe termen lung și termen scurt, pentru grupul punctelor de intrare/ieșire (gr), precum și tariful volumetric pentru utilizarea Sistemului național de transport, pentru cel de-al treilea an de

reglementare, 1 octombrie 2021—30 septembrie 2022, al celei de-a patra perioade de reglementare, prevăzute în anexa nr. 2 care face parte integrantă din prezentul ordin.

(2) Tarifele pentru prestarea serviciilor de transport al gazelor naturale, prevăzute la alin. (1), nu conțin T.V.A.

Art. 3. — Societatea Națională de Transport Gaze Naturale TRANSGAZ — S.A. duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin, iar compartimentele de resort din cadrul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei urmăresc respectarea acestora.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data de 1 iunie 2021.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei,
Dumitru Chiriță

București, 26 mai 2021.
Nr. 32.

ANEXA Nr. 1

Venitul reglementat și venitul reglementat corectat aferente celui de-al treilea an de reglementare, 1 octombrie 2021—30 septembrie 2022, al celei de-a patra perioade de reglementare, pentru activitatea de transport al gazelor naturale prin Sistemul național de transport desfășurată de Societatea Națională de Transport Gaze Naturale TRANSGAZ — S.A.

Nr. crt.	Element de venit	Valoare (mii lei)
1.	Venit reglementat	1.403.822,45
2.	Venit reglementat corectat	1.041.465,61

Tarifele de rezervare de capacitate aferente serviciilor de transport ferme și întreruptibile, pe termen lung și termen scurt, pentru grupul punctelor de intrare/ieșire (gr), precum și tariful volumetric pentru utilizarea Sistemului național de transport, pentru cel de-al treilea an de reglementare, 1 octombrie 2021—30 septembrie 2022, al celei de-a patra perioade de reglementare

1. Tarifele de rezervare de capacitate aferente serviciilor de transport ferme, pe termen lung și termen scurt, pentru grupul punctelor de intrare/ieșire (gr), precum și tariful volumetric pentru utilizarea Sistemului național de transport, pentru cel de-al treilea an de reglementare, 1 octombrie 2021—30 septembrie 2022, al celei de-a patra perioade de reglementare

Nr. crt.	Denumire tarif	Coefficient multiplicare	UM	Grup puncte de intrare	Grup puncte de ieșire
Tarife termen lung anual					
1	Tarife ferme termen lung	1,00	lei/MWh/h	2,13	1,84
2	Tarife ferme înmagazinare termen lung	0,50	lei/MWh/h	1,06	0,92
Tarife termen scurt fără înmagazinare					
Tarife ferme termen scurt trimestrial fără înmagazinare					
3	Tarife ferme termen scurt trimestrul I (octombrie—decembrie)	1,65	lei/MWh/h	3,51	3,03
4	Tarife ferme termen scurt trimestrul II (ianuarie—martie)	2,07	lei/MWh/h	4,40	3,81
5	Tarife ferme termen scurt trimestrul III (aprilie—iunie)	0,73	lei/MWh/h	1,55	1,34
6	Tarife ferme termen scurt trimestrul IV (iulie—septembrie)	0,75	lei/MWh/h	1,60	1,38
Tarife ferme termen scurt lunar fără înmagazinare					
7	Tarife ferme termen scurt luna octombrie	1,16	lei/MWh/h	2,47	2,13
8	Tarife ferme termen scurt luna noiembrie	1,80	lei/MWh/h	3,83	3,31
9	Tarife ferme termen scurt luna decembrie	2,76	lei/MWh/h	5,87	5,08
10	Tarife ferme termen scurt luna ianuarie	3,35	lei/MWh/h	7,13	6,16
11	Tarife ferme termen scurt luna februarie	2,16	lei/MWh/h	4,60	3,97
12	Tarife ferme termen scurt luna martie	1,66	lei/MWh/h	3,53	3,05
13	Tarife ferme termen scurt luna aprilie	0,94	lei/MWh/h	2,00	1,73
14	Tarife ferme termen scurt luna mai	0,82	lei/MWh/h	1,74	1,51
15	Tarife ferme termen scurt luna iunie	0,77	lei/MWh/h	1,64	1,42
16	Tarife ferme termen scurt luna iulie	0,83	lei/MWh/h	1,77	1,53
17	Tarife ferme termen scurt luna august	0,88	lei/MWh/h	1,87	1,62
18	Tarife ferme termen scurt luna septembrie	0,89	lei/MWh/h	1,89	1,64
Tarife ferme termen scurt zilnic fără înmagazinare					
19	Tarife ferme termen scurt zi octombrie	2,32	lei/MWh/h	4,94	4,27
20	Tarife ferme termen scurt zi noiembrie	3,60	lei/MWh/h	7,66	6,62
21	Tarife ferme termen scurt zi decembrie	5,51	lei/MWh/h	11,72	10,13
22	Tarife ferme termen scurt zi ianuarie	6,69	lei/MWh/h	14,23	12,30
23	Tarife ferme termen scurt zi februarie	4,31	lei/MWh/h	9,17	7,93
24	Tarife ferme termen scurt zi martie	3,32	lei/MWh/h	7,06	6,11
25	Tarife ferme termen scurt zi aprilie	1,88	lei/MWh/h	4,00	3,46
26	Tarife ferme termen scurt zi mai	1,64	lei/MWh/h	3,49	3,02
27	Tarife ferme termen scurt zi iunie	1,54	lei/MWh/h	3,28	2,83
28	Tarife ferme termen scurt zi iulie	1,66	lei/MWh/h	3,53	3,05
29	Tarife ferme termen scurt zi august	1,76	lei/MWh/h	3,74	3,24
30	Tarife ferme termen scurt zi septembrie	1,77	lei/MWh/h	3,77	3,26
Tarife ferme termen scurt intrazilnic fără înmagazinare					
31	Tarife ferme termen scurt intrazilnic octombrie	2,32	lei/MWh/h	4,94	4,27
32	Tarife ferme termen scurt intrazilnic noiembrie	3,60	lei/MWh/h	7,66	6,62
33	Tarife ferme termen scurt intrazilnic decembrie	5,51	lei/MWh/h	11,72	10,13
34	Tarife ferme termen scurt intrazilnic ianuarie	6,69	lei/MWh/h	14,23	12,30

Nr. crt.	Denumire tarif	Coefficient multiplicare	UM	Grup puncte de intrare	Grup puncte de ieșire
35	Tarife ferme termen scurt intrazilnic februarie	4,31	lei/MWh/h	9,17	7,93
36	Tarife ferme termen scurt intrazilnic martie	3,32	lei/MWh/h	7,06	6,11
37	Tarife ferme termen scurt intrazilnic aprilie	1,88	lei/MWh/h	4,00	3,46
38	Tarife ferme termen scurt intrazilnic mai	1,64	lei/MWh/h	3,49	3,02
39	Tarife ferme termen scurt intrazilnic iunie	1,54	lei/MWh/h	3,28	2,83
40	Tarife ferme termen scurt intrazilnic iulie	1,66	lei/MWh/h	3,53	3,05
41	Tarife ferme termen scurt intrazilnic august	1,76	lei/MWh/h	3,74	3,24
42	Tarife ferme termen scurt intrazilnic septembrie	1,77	lei/MWh/h	3,77	3,26
Tarife termen scurt înmagazinare					
Tarife ferme termen scurt trimestrial înmagazinare					
43	Tarife ferme termen scurt trimestrul I (octombrie—decembrie)	0,50	lei/MWh/h	1,76	1,52
44	Tarife ferme termen scurt trimestrul II (ianuarie—martie)	0,50	lei/MWh/h	2,20	1,90
45	Tarife ferme termen scurt trimestrul III (aprilie—iunie)	0,50	lei/MWh/h	0,78	0,67
46	Tarife ferme termen scurt trimestrul IV (iulie—septembrie)	0,50	lei/MWh/h	0,80	0,69
Tarife ferme termen scurt lunar înmagazinare					
47	Tarife ferme termen scurt luna octombrie	0,50	lei/MWh/h	1,23	1,07
48	Tarife ferme termen scurt luna noiembrie	0,50	lei/MWh/h	1,91	1,66
49	Tarife ferme termen scurt luna decembrie	0,50	lei/MWh/h	2,94	2,54
50	Tarife ferme termen scurt luna ianuarie	0,50	lei/MWh/h	3,56	3,08
51	Tarife ferme termen scurt luna februarie	0,50	lei/MWh/h	2,30	1,99
52	Tarife ferme termen scurt luna martie	0,50	lei/MWh/h	1,77	1,53
53	Tarife ferme termen scurt luna aprilie	0,50	lei/MWh/h	1,00	0,86
54	Tarife ferme termen scurt luna mai	0,50	lei/MWh/h	0,87	0,75
55	Tarife ferme termen scurt luna iunie	0,50	lei/MWh/h	0,82	0,71
56	Tarife ferme termen scurt luna iulie	0,50	lei/MWh/h	0,88	0,76
57	Tarife ferme termen scurt luna august	0,50	lei/MWh/h	0,94	0,81
58	Tarife ferme termen scurt luna septembrie	0,50	lei/MWh/h	0,95	0,82
Tarife ferme termen scurt zilnic înmagazinare					
59	Tarife ferme termen scurt zi octombrie	0,50	lei/MWh/h	2,47	2,13
60	Tarife ferme termen scurt zi noiembrie	0,50	lei/MWh/h	3,83	3,31
61	Tarife ferme termen scurt zi decembrie	0,50	lei/MWh/h	5,86	5,07
62	Tarife ferme termen scurt zi ianuarie	0,50	lei/MWh/h	7,12	6,15
63	Tarife ferme termen scurt zi februarie	0,50	lei/MWh/h	4,59	3,96
64	Tarife ferme termen scurt zi martie	0,50	lei/MWh/h	3,53	3,05
65	Tarife ferme termen scurt zi aprilie	0,50	lei/MWh/h	2,00	1,73
66	Tarife ferme termen scurt zi mai	0,50	lei/MWh/h	1,74	1,51
67	Tarife ferme termen scurt zi iunie	0,50	lei/MWh/h	1,64	1,42
68	Tarife ferme termen scurt zi iulie	0,50	lei/MWh/h	1,77	1,53
69	Tarife ferme termen scurt zi august	0,50	lei/MWh/h	1,87	1,62
70	Tarife ferme termen scurt zi septembrie	0,50	lei/MWh/h	1,88	1,63
Tarife ferme termen scurt intrazilnic înmagazinare					
71	Tarife ferme termen scurt intrazilnic octombrie	0,50	lei/MWh/h	2,47	2,13
72	Tarife ferme termen scurt intrazilnic noiembrie	0,50	lei/MWh/h	3,83	3,31
73	Tarife ferme termen scurt intrazilnic decembrie	0,50	lei/MWh/h	5,86	5,07
74	Tarife ferme termen scurt intrazilnic ianuarie	0,50	lei/MWh/h	7,12	6,15
75	Tarife ferme termen scurt intrazilnic februarie	0,50	lei/MWh/h	4,59	3,96
76	Tarife ferme termen scurt intrazilnic martie	0,50	lei/MWh/h	3,53	3,05
77	Tarife ferme termen scurt intrazilnic aprilie	0,50	lei/MWh/h	2,00	1,73
78	Tarife ferme termen scurt intrazilnic mai	0,50	lei/MWh/h	1,74	1,51

Nr. crt.	Denumire tarif	Coefficient multiplicare	UM	Grup puncte de intrare	Grup puncte de ieșire
79	Tarife ferme termen scurt intrazilnic iunie	0,50	lei/MWh/h	1,64	1,42
80	Tarife ferme termen scurt intrazilnic iulie	0,50	lei/MWh/h	1,77	1,53
81	Tarife ferme termen scurt intrazilnic august	0,50	lei/MWh/h	1,87	1,62
82	Tarife ferme termen scurt intrazilnic septembrie	0,50	lei/MWh/h	1,88	1,63
83	Tarif volumetric		lei/MWh	1,11	

2. Tarifele de rezervare de capacitate aferente serviciilor de transport întreruptibile, pe termen lung și termen scurt, pentru grupul punctelor de intrare/ieșire (gr), pentru cel de-al treilea an de reglementare, 1 octombrie 2021—30 septembrie 2022, al celei de-a patra perioade de reglementare

2.1. Tarifele de rezervare de capacitate pentru serviciile de transport întreruptibile zilnice, în punctul de interconectare Csanádpalota, pe direcția de intrare Ungaria—România, se determină prin aplicarea unui discount ex-ante, de 16,50%, aplicat asupra tarifelor de rezervare de capacitate aferente serviciilor de transport ferme zilnice.

2.2. Tarifele de rezervare de capacitate pentru serviciile de transport întreruptibile, pe termen lung și scurt, pentru celelalte tipuri de servicii de transport întreruptibile, cu excepția celor prevăzute la pct. 2.1, sunt tarifele de rezervare de capacitate aferente serviciilor de transport ferme, pe termen lung și scurt, prevăzute la pct. 1, asupra cărora se aplică un discount ex-post, calculat conform prevederilor art. 67 alin. (2) din Metodologia de stabilire a tarifelor reglementate pentru serviciile de transport al gazelor naturale, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 41/2019, cu modificările și completările ulterioare.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
 C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Adresa Biroului pentru relații cu publicul este:
 Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București; 012329.
 Tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72,
 e-mail: pierderiacte@ramo.ro, concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro

